

Llibres que trien el seu autor

'Els portaveus de Déu', d'Antoni Batista, és l'obra d'un periodista, d'un musicòleg, d'un historiador, d'un doctor en Ciències de la Comunicació, d'un creient i d'un home viscut que ens regala el saber d'una vida —la seva—

03 febrero 2023 14:22 | Actualizado a 04 febrero 2023 07:00

Un artículo de Josep Martí i Blanch

Josep Martí és 'calero', és a dir, de l'Ametlla de Mar. És periodista i consultor de comunicació.

= Pensar lliurement és ja una patologia Canadà dicta una fatua professional contra Jordan Peterson

Participa:

Hi ha llibres que escullen qui ha de signar-ne l'autoria.

Voluntats que esperen pacientment les mans de l'escriptor que ha d'engendrar-los perquè ningú altre estaria en condicions de fer-ho. No n'hi ha prou amb tenir bona ploma i manegat-se amb encert en l'art de la narrativa per parir-los. Les pàgines, quan amaguen una vida, exigeixen que sigui aquella vida en particular i no una altra la que s'expliqui, la que trïi els adjectius, els adverbis, els verbs i els substantius.

Els portaveus de Déu (Fragmenta Editorial, 2022), d'Antoni Batista, és un d'aquests llibres. Comencem pel final: s'ha de llegir. I més enllà del títol i la temàtica, el cert és que tan hi fa que un sigui molt, poc o gens creient per fer-se'l seu. N'hi ha prou per fruit-lo amb mantenir en plena forma les constants vitals de la curiositat i les ganes d'aprendre i sorprendre's.

Batista, company d'aquesta contraportada, ha fet —en paraules seves— un llibre que és el fruit de tota una vida. I nosaltres afegim que si hi ha vides d'altri que val la pena beure's a galet si l'amo ens en dona permís, una és la seva.

Batista ens proposa un viatge particular als evangelis a través de la teoria de la comunicació. La vida de Jesús explicada per Mateu, Marc, Lluc i Joan fou la campanya de màrqueting més exitosa de la història, podem llegir a la contraportada. Paraules de l'editorial per fer atractiva l'obra i que el lector el trïi entre tanta oferta de novetats.

Però el volum és més coses. És l'obra d'un periodista, d'un musicòleg, d'un historiador, d'un doctor en ciències de la comunicació, d'un creient i d'un home viscut que ens regala el saber d'una vida —la seva— en poc menys de dues-centes pàgines. És un llibre generós, com correspon a un autor capaç de condensar en paraules tanta singladura vital, curiositat i coneixement i oferir-nos-el ben embolcallat perquè ho fruïm en tres hores de lectura.

Una consideració: el llibre no és fàcil. És cert que no és una obra teològica, tal i com el propi Batista no s'està d'advertir. Però això no treu que per fruit-lo com cal, particularment en alguns passatges, no s'hagin de fer esforços per navegar mentalment en el terreny de l'abstracció filosòfica. No és doncs un llibre per a ganduls. Però no és, de cap manera, un volum elitista. Demana un punt d'autoexigència i per això mateix resulta una experiència excel·lent. El què res costa, res val.

Dèiem que no cal ser un missaire per gaudir-lo. El lector en té prou acceptant amb naturalitat que com a persones que campem per l'occident de tradició cristiana, el llibre parla de nosaltres. De fet, ens explica. I ho fa a través de la mirada analítica als textos fundacionals de la nostra cultura: els evangelis. I en fer-ho des de l'òptica de la moderna de la teoria de la comunicació i del periodisme, aquests textos sagrats es tornen més vius i adopten un sentit que ens ajuda també a entendre el present.

Hi ha un altre llibre acabat de sortir del forn que també ha triat els seus autors. Es tracta de *La Gran Explosió. Corrupció, perill i deixadesa a la petroquímica més gran del sud d'Europa* (Editorial Folch&Folch, 2023), dels periodistes Toni Orensanz i Rafa Marrasé.

Aquest llibre, que pren com excusa l'accident a la petroquímica IQOXE de fa tres anys, parla molt bé dels seus autors i molt malament de tots nosaltres. Orensanz i Marrasé, periodistes en el sentit més noble de la paraula, encenen un potent focus de llum per a despulgar les vergonyes col·lectives al voltant de la convivència entre persones i petroquímica. És un llibre per despertar consciències. Altra cosa és que ho aconsegueixi de tant adormits com estem.

La Gran Explosió provoca d'immediat una pregunta: com pot ser que no s'hagi escrit fins ara? I per respondre-la tornem al principi: el llibre ha esperat torn perquè només podien signar-los dos periodistes tan escrupolosos com Orensanz i Marrasé. Si Batista ens convida a pensar, Marrasé i Orensanz haurien de portar-nos a l'acció.

Una combinació perfecta de lectures: Ora et labora.